

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

1

בפני כב' השופט יונה אטדגי

המערער:

קובי דיבה
ב"כ עו"ד תמיר סולומון

נגד

המשיב:

פקיד שומה יחידה ארצית לשומה
ב"כ עו"ד מורן סילס, פרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

5

1. שני הערעורים, שהדיון בהם אוחד, הם על שומות לפי מיטב השפיטה שקבע המשיב למערער, לשנות המס 2007 ו-2008 (מושא עמ"ה 1220-04-12) ולשנות המס 2009 ו-2010 (מושא עמ"ה 40357-11-12).
השומות הוצאו לאחר חקירה של היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה ("יהלום") בחשד להעלמת הכנסות בהיקפים של מיליוני שקלים, מעיסוקו של הנאשם בניכיון שיקים, מתן הלוואות חוץ בנקאיות, סוכנות הימורים ועיסוק בהימורים.
חקירה זו הובילה גם להגשת כתב אישום והרשעת המערער לאחר הודאתו. המערער אינו חולק על העיסוקים שיוחסו לו ואינו חולק על כך שהעלים הכנסות, והערעורים עוסקים בעיקר בסבירותם של השומות שנקבעו לו.
טענה מרכזית נוספת של המערער היא שיש לחלק חלק מההכנסות שיוחסו בחלק מהשנים בינו ובין שותף אחר שפעל עמו, שגם הוא נכלל בין הנאשמים באותו כתב אישום.

17

18

כתב האישום

2. ביום 9.5.11 הוגש כנגד המערער וארבעה נאשמים נוספים כתב אישום, בגין סחיטה באיומים ועבירות נוספות (ת.פ. (מחוזית"א) 27036-04-11).
המערער הואשם גם בהשמטת הכנסות, עבירה לפי סעיף 220(1) **לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש)**, **התשכ"א-1961** (להלן – **הפקודה**), ובהגשת פנקסי חשבונות כוזבים, עבירה לפי סעיף 220(4) **לפקודה**.
ביום 28.3.12 וביום 3.4.12, בהתאם להסדר שנערך בין הצדדים, המערער הודה בכתב אישום מתוקן (בשנית), הורשע ודינו נגזר (המערער נדון ל-41 חודשי מאסר, מאסר על תנאי

25

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 12-04-1220 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 12-11-40357 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 וקנסות) (כתב האישום המתוקן צורף כנספח 1 לתצהירי המשיב, הכרעת הדין וגזר הדין –
- 2 נספח 2).
- 3 אלה העובדות, הנוגעות לענייננו, אשר יוחסו למערער על פי כתב האישום המתוקן (בשנית),
- 4 הודאת המערער והרשעתו:
- 5 א. המערער עסק במתן הלוואות חוץ בנקאיות בריבית ובניכיון שיקים תמורת עמלה,
- 6 בעיר אור יהודה וסביבתה, בשנים 2005-2011;
- 7 ב. "במועד בלתי ידוע במהלך שנת 2008" פעל המערער בכל הקשור למתן הלוואות
- 8 וניכיון שיקים, יחד עם נאשם 2, אמיר כהן;
- 9 ג. החל מחודש מרץ 2009 ועד חודש אוקטובר 2010 פעלו המערער וכהן, כאמור,
- 10 במסגרת משרד למתן שירותי ניכיון שיקים בשם "צ'יינג' קובי דיבה", הממוקם
- 11 בעיר אור יהודה, עסק שהיה רשום על שם המערער בלבד;
- 12 ד. ההלוואות ניתנו בסכומים ובשיעורי ריבית שונים, בהיקף לא ידוע של מאות
- 13 אלפי ₪.
- 14 ה. עמלת ניכיון השיקים עמדה בממוצע על 5%. חלק מהשיקים חזרו וניכו המערער
- 15 וכהן אצל נותני שירותי מטבע (צ'יינג'ים) אחרים תמורת עמלה בשיעור של כ-3.5%;
- 16 ו. בין השנים 2005-2007 ניכה המערער שיקים אצל צ'יינג'ים אחרים בסכום כולל של
- 17 לפחות כ-4,8 מיליון ₪, תוך השמטת ההכנסות מהדו"חות שהוגשו לשנים 2005
- 18 ו-2006 ואי הגשת דו"ח לשנת 2007;
- 19 ז. בין השנים 2008-2010 ניכו המערער וכהן שיקים אצל צ'יינג'ים אחרים בסכום כולל
- 20 של כ-17,5 מיליון ₪ והעלימו תקבולים מניכיון "בהיקף שאינו ידוע במדויק" אך
- 21 לא פחות מכ-7,9 מיליון ₪.
- 22 ח. המערער וכהן לא דיווחו כלל על הכנסותיהם ממתן הלוואות, וכן לא דיווחו על
- 23 הכנסותיהם מניכיון שיקים, עד מועד פתיחת הצ'יינג', והעלימו הכנסות;
- 24 ט. במהלך שנת 2010 פעל הנאשם כסוכן הימורים במסגרת אתר הימורים אינטרנטי,
- 25 כשתפקידו היה לאסוף את חובות המהמרים ולשלם להם את זכויותיהם, תוך גביית
- 26 עמלה בשיעור בלתי ידוע.
- 27 במהלך החודשים ספטמבר – נובמבר 2010 בלבד, הקף ההימורים שבוצעו
- 28 באמצעות המערער עמד על כ-11 מיליון ₪.
- 29
- 30 השומות
- 31 שומות 2007-2008
- 32 השומה לשנות המס 2007-2008 הוצאה תחילה למערער בשל אי הגשת דו"ח, לפי סעיף
- 33 145(ב) לפקודה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 הדו"חות לשנים הללו הוגשו רק ביום 17.5.11, בהם הוצהר על הכנסות ממשכורת בלבד של
- 2 המערער: בשנת 2007 – 56,383 ₪ ובשנת 2008 – 57,005 ₪, ושל בת זוגו: בשנת 2007 –
- 3 61,345 ₪ ובשנת 2008 – 66,522 ₪.
- 4 במהלך חודש נובמבר 2011 התקיימו דיוני שומה עם מייצגו דאז של המערער, יועץ המס
- 5 הרצל רוקח, וכן התקיימה שיחה טלפונית בין המפקח, שטיפל בענין זה, ליאור קלצ'קין
- 6 ובין המערער ששהה אז בבית הסוהר.
- 7 לטענת קלצ'קין (סעיף 5 לתצהירו), בדיונים הללו לא הוצגו חישובים או אסמכתאות
- 8 כלשהם מצידו של המערער.
- 9 ביום 4.3.12 הוצאו הצווים לשנים הללו.
- 10
- 11 5. הנתונים, שעליהם התבססו הצווים, בהתייחס להלוואות חוץ בנקאיות, נלקחו מתוך קובץ
- 12 רשימת לוויים שנמצא במחשבו של המערער ועל סמך העדויות שנגבו במהלך החקירה
- 13 (קלצ'קין – סעיף 11 לתצהירו ונספחים 3 ו-4 לתצהירי המשיב).
- 14 בהתאם לכך נקבע כי שיעור הריבית בהלוואות עמד בשנת 2007 על ריבית חודשית של 7%
- 15 ובשנת 2008 על ריבית שבועית של 5% או ריבית חודשית של 10% (סעיפים 11 ו-12 לתצהיר
- 16 קלצ'קין).
- 17 טענת המערער לחובות אבודים נדחתה על ידי המשיב, מאחר שלא הוצגה אסמכתא לכך
- 18 (סעיף 16 לתצהיר קלצ'קין).
- 19 לאור כל זאת קבע המשיב כי הכנסתו החייבת מהלוואות חוץ בנקאיות לשנים הללו היתה
- 20 כדלהלן: 2007 – 3,047,399 ₪, 2008 – 3,366,284 ₪.
- 21
- 22 6. הנתונים עליהם התבססו הצווים, בהתייחס לניכיון שיקים, נלקחו מתוך כרטסות שנרשמו
- 23 על שם המערער בצ'ינג'ים שונים ועל סמך העדויות שנגבו (סעיף 20 לתצהיר קלצ'קין).
- 24 מהעדויות עלה כי המערער גבה מ"לקוחותיו" עמלת ניכיון שיקים בשיעור שבין 5-10
- 25 אחוזים וסכום נוסף בסך 10 ₪ דמי שירות עבור כל שיק. המערער עצמו ניכה אותם שיקים
- 26 בצ'ינג'ים האחרים תמורת עמלה של כ-3 אחוזים (סעיף 21 לתצהיר קלצ'קין).
- 27 בהתאם לכך נקבע, כי לאחר ניכוי העמלה ששילם המערער לצ'ינג'ים האחרים, נותרה בידיו
- 28 עמלה ממוצעת בשיעור של 5% (סעיף 23 לתצהיר קלצ'קין).
- 29 הכנסתו לשנים הללו בקשר לניכיון שיקים נקבעה על סך 117,720 ₪ בשנת 2007 ועל סך
- 30 230,559 ₪ בשנת 2008.
- 31
- 32 7. המשיב מצא גם כי קיימים הפרשי הון בלתי מוסברים בשיעור של 2,5 מיליון ₪ לכל אחת
- 33 משנות המס, אך חזר בו מטענה זו (סעיף 27 לתצהיר קלצ'קין).
- 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 12-04-1220 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 12-11-40357 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 הכנסותיו של המערער ממתן ההלוואות ומניכיון השיקים הוספו להכנסתו המוצהרת, כך
- 2 שהן עמדו (לאחר הפחתת התוספת בשל הפרשי ההון) על 3,165,119 ₪ בשנת 2007 ו-
- 3 3,596,843 ₪ בשנת 2008.
- 4
- 5 שומות 2009-2010
- 6 9. המערער הצהיר על הכנסותיו בשנים הללו, כדלקמן:
- 7 2009 – הכנסותיו ממשכורת – 4,696 ₪, הכנסות בת-זוג ממשכורת – 35,198 ₪, הכנסותיו
- 8 מעסק הצ'ינג' – 75,314 ₪;
- 9 2010 – הכנסותיו מעסק הצ'ינג' – 77,875 ₪.
- 10 כן דרש המערער לנכות הוצאות לשנים הללו, כדלקמן:
- 11 2009 – 291,215 ₪, 2010 – 26,802 ₪.
- 12
- 13 10. השומות טופלו על ידי המפקח גיא ארליך.
- 14 השומות הוצאו לאחר הרשעת המערער, והן מתבססות על העובדות שנקבעו בכתב האישום
- 15 (המתוקן בשנית) וממצאי החקירות: העדויות והמסמכים שנאספו (סעיף 6 לתצהיר ארליך).
- 16 במהלך החודשים מאי- אוגוסט 2012 ערך ארליך דיונים עם המערער עצמו בבית הסוהר
- 17 ועם מייצגו דאז, עו"ד אברהם שעבזי.
- 18 לדברי ארליך (סעיף 8 לתצהירו), המערער ומייצגו לא המציאו נתונים או אסמכתאות
- 19 כלשהם (פרוטוקולי הדיונים צורפו כנספחים 6 ו-7 לתצהירו).
- 20 הצווים לשנים הללו יצאו ביום 11.11.12.
- 21
- 22 11. הנתונים עליהם התבססו הצווים, בהתייחס להכנסות ממתן הלוואות, התבססו על רשימת
- 23 הלווים שנתפסה אצל המערער והעדויות שנגבו (סעיף 12 לתצהיר ארליך).
- 24 ארליך התחשב בטענת המערער כי חלק מהתשלומים שפורטו באותן רשימות שולמו על
- 25 חשבון הקרן ולא על חשבון הריבית, "חילץ" על פי שיקול דעתו אותם תשלומים שניתן היה
- 26 ליחס לקרן, והעמיד באופן זה את שיעור הריבית שנגבתה בגין ההלוואות בשנים הללו על
- 27 4.05% ריבית חודשית (סעיף 12 לתצהירו ונספח 8 לתצהירי המשיב).
- 28 לאור זאת נקבעו הכנסותיו של המערער לשנים הללו, כדלקמן: 2009 – 980,325 ₪, 2010 –
- 29 980,325 ₪.
- 30
- 31 12. הנתונים עליהם התבססו הצווים, בהתייחס להכנסות מניכיון שיקים, נלקחו מהכרסות
- 32 שנרשמו על שם המערער בצ'ינג'יים שונים ומעדויות (סעיף 16 לתצהיר ארליך). המערער
- 33 לא ניהל ספרים בגין עסק הצ'ינג' עד חודש מרץ 2009, ומחודש זה לא רשם את כל
- 34 הכנסותיו בספרי העסק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 12-04-1220 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 12-11-40357 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 על פי אותם נתונים קבע ארליך, כי עמלת הניכיון שגבה המערער עמדה על שיעור ממוצע של
- 2 8.5%, וממנו הפחית את העמלה הממוצעת ששילם בגין ניכיון אותם שיקים מצ'ינג'ים
- 3 אחרים – 3%, כך שעמלת המערער עמדה על שיעור של 5.5% (סעיף 20 תצהיר ארליך
- 4 ונספחים 4 ו-5 לתצהיר המשיב).
- 5 בהתבסס על הנתונים והקביעות הללו נקבעה הכנסתו של המערער בגין ניכיון שיקים לשנים
- 6 הללו, כדלקמן:
- 7 2009 – 645,983 ₪, 2010 – 841,297 ₪.
- 8
- 9 13. המשיב דחה את דרישת המערער לניכוי ההוצאות שביקש, כיוון שלא הציג ראיות או
- 10 אסמכתאות שיתמכו בהן ו"תיאם" את הניכויים על ידי הוספתם להכנסה, כדלקמן: 2009 –
- 11 291,215 ₪, 2010 – 26,802 ₪.
- 12
- 13 14. הנתונים, עליהם התבססו הכנסות המערער מהיותו סוכן הימורים, הם:
- 14 א. הקביעה בכתב האישום כי במהלך החודשים ספטמבר-נובמבר 2010 ביצע המערער
- 15 הימורים בהיקף של 11,260,034 ₪;
- 16 ב. הצהרת המערער בתשואול שנערך לו כי עמלתו עמדה על 5% מסכומי ההפסדים
- 17 שנגבו;
- 18 ג. הסתברות לפי מטב השפיטה כי יחס הזכויות וההפסדים בהימורים הללו עומד על:
- 19 20% זכויות ו-80% הפסדים.
- 20 (סעיפים 23-25 לתצהיר ארליך).
- 21 ארליך הדגיש בתצהירו (סעיף 27), כי ההכנסות הללו משקפות נתונים לשלושה
- 22 חודשים בלבד, למרות שעל פי דברי המערער בדיון שנערך עמו, הוא עסק בכך
- 23 במשך כשנה.
- 24 בהתאם לכך נקבע כי הכנסתו מסוכנות ההימורים לשנת 2010 עומדת על 450,401 ₪.
- 25
- 26 15. הכנסות מהימורים אישיים בשנת 2010: על פי אותם ממצאים מחזור ההימורים האישי
- 27 בחודשים הללו עמד על 1,062,544 ₪.
- 28 בהנחה האמורה לעיל, כי שיעור הזכויות עמד על 20%, היה צריך המערער (לטענת המשיב)
- 29 לדווח על הכנסות בסך 212,509 ₪ (סעיף 28 לתצהיר ארליך).
- 30
- 31 16. המשיב קבע כי המערער הפעיל "מוסד כספי" לפי סעיף 4(ב) לחוק מס ערך מוסף,
- 32 תשל"ו-1975 לשנים הללו, בגינם היה צריך לשלם רווח בשיעור 16%.
- 33 המשיב ניכה מס זה מהרווח שנוצר (סעיפים 30-33 לתצהיר ארליך).
- 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

17. גם ביחס לשנים הללו נקבעו תחילה בצווים תוספות הכנסה בשל הפרשי הון בלתי מוסברים
2 בסך 2,5 מיליון לכל שנה.
3 ארליך לא טען מאומה בעניין זה בתצהירו, והדבר נשפט כליל מהסיכומים, ולכן לא תהיה
4 התייחסות לכך.
5

18. בהתחשב בכל אלה (ובהפחתת התוספות בשל הפרשי הון) נקבעו הכנסות המערער לשנים
7 הללו, כדלקמן: 2009 – 1,673,983 ₪, 2010 – 2,281,001 ₪.
8

צירוף הכרעת הדין כראיה

19. לבקשת המשיב, ניתנה על ידי ביום 1.6.14 החלטה לצירוף הכרעת הדין וכתב האישום
11 (המתוקן בשנית) כראיה לפי סעיף 42א(א) **[לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971,**
12 **וכן קבעתי, כי בהתאם לסעיף 42 ג לאותה פקודה, המערער לא יוכל להביא כל ראיה**
13 **הסותרת את הממצאים והמסקנות שנקבעו בפסק הדין הפלילי, אלא ברשות בית המשפט.**
14 **המערער לא ביקש את רשות בית המשפט להגשת ראיות סותרות, ובפועל לא הגיש כל ראיה**
15 **סותרת, למרות שניסה לטעון נגד מקצת הממצאים שנקבעו.**
16

תמצית הטענות

20. המערער תוקף את סבירותן של השומות שהוצאו.
19 לדבריו, הריבית שנקבעה בשומות ביחס להלוואות החוץ בנקאיות היא בלתי סבירה ולא
20 הגיונית.
21 לדבריו, גובה הריבית שקבע המשיב נובע, בין היתר, מההנחה שההלוואות שפורטו
22 ברשימות נותרו לאורך כל השנה, בעוד שחלקן נפרע במשך השנה, כך שחישוב הריבית
23 השבועית או החודשית שנעשה למשך כל השנה (כלומר, במכפלה של 52 שבועות או 12
24 חודשים) היה מוטעה.
25 המערער מצביע על פער שיעור הריבית הגדול בהקשר זה בין שיעור הריבית שנקבעה
26 בשומות לשנים 2007 ו-2008 לבין זה שנקבע בשומות 2009 ו-2010.
27 כן מלין המערער על כך, שהמשיב לא חילק את ההכנסות הנטענות משנת 2008 ואילך, בינו
28 ובין שותפו כהן.
29 ביחס לניכיון השיקים טוען המערער, כי מכתב האישום עולה כי שיעור העמלה שהרוויח
30 מכך, לאחר הפחתת העמלה ששולמה לבעלי הצ'ינג'ים האחרים, הינו 1.5% ולא 3.5%
31 כנטען בשומות.
32 עוד טען המערער לפער בשיעור הריבית הממוצעת שנגבתה בקשר לכך בין השומות שהוצאו.
33 גם כאן מלין המערער על כך, שהמשיב לא חילק את ההכנסות הנטענות משנת 2008 ואילך,
34 בינו ובין שותפו כהן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 12-04-1220 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 12-11-40357 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 המערער מלין גם על כך שהמשיב סירב להתיר לו את ההוצאות לניכוי שביקש וכן סירב
- 2 להכיר בטענתו לחובות אבודים שלא שולמו.
- 3 ביחס להכנסותיו מההימורים טוען המערער כי היו סוכנים נוספים שהשתמשו באותו אתר
- 4 אינטרנט בקוד שהוא השתמש בו, כך שאין לייחס את כל מחזור ההכנסות אליו.
- 5 המערער טוען עוד, כי יחס הזכויות-הפסדים של הלקוחות שנקבע על ידי המשיב (20% -
- 6 80%) אינו סביר, וכי היחס הוא הפוך, כך שחישוב רווחיו צריך להיעשות לפי 20% מהמחזור
- 7 ולא לפי 80% ממנו.
- 8 בהקשר להימורים האישיים, טוען המערער כי על פי היחס שקבע המשיב, הפסדיו היו
- 9 גבוהים מזכויותיו, כך שלא נותרו לו כל רווחים.
- 10
- 11 21. המשיב טוען, כי המערער לא סיפק נתונים ואסמכתאות, ולכן הוא לא עמד בנטל המוטל
- 12 עליו לסתירת השומות.
- 13 המשיב מפנה לפסיקה הקובעת, כי בהעדר ספרים, נדרש המערער לראיות מוצקות כדי
- 14 להפריך את ההנחות הנקבעות על ידי המשיב, ומאידך המשיב אינו זקוק לראיות מדויקות
- 15 ודי בהשערות והערכות לפי מיטב שפיטתו.
- 16 לדבריו, המערער לא עמד בתנאים שנקבעו בחוק ובפסיקה להכרה בחובות אבודים ולהכרה
- 17 בהוצאות שנדרשו לניכוי.
- 18 המשיב טוען, כי המערער התחמק כל העת ממתן הסברים לראיות שהוצגו לו, לא הציג
- 19 אסמכתאות נגדיות וסתר את דבריו פעמים אחדות.
- 20 לדברי המשיב, הנתונים והשיעורים שנקבעו על ידו מבוססים הן על נתוני כתב האישום,
- 21 שהמערער אינו מורשה להתכחש אליהם, הן על הרשימות שנתפסו והעדויות והן על פי מיטב
- 22 השפיטה.
- 23 לדבריו, בהתאם לאותן ראיות, הוא היה רשאי לסטות משיעור הריבית שנקבע בכתב
- 24 האישום ביחס לרווח שנותר בידי המערער, מה גם שהפרשנות שנתן המערער לקביעות
- 25 שבכתב האישום אינה מדויקת.
- 26
- 27 דיון והכרעה
- 28 22. סעיף 155 **לפקודה** קובע:
- 29 "חובת הראיה כי השומה היא מופרזת תהיה על המערער. אולם אם המערער
- 30 ניהל פנקסים קבילים... חייבים פקיד השומה או המנהל, לפי הענין, להצדיק
- 31 את החלטתם".
- 32 כאשר הנישום לא הציג ולא ניהל ספרים, לא יתערב בית המשפט בשומה, אפילו לא היה
- 33 בידי פקיד השומה כדי לבססה בראיות שאפשר להעמידן במבחן (ע"א 557/68 **פקיד השומה**
- 34 **ת"א 1 נ' בדולח**, פ"ד כג(1) 495).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 פקיד השומה אינו חייב להוכיח בראיות מדויקות את שיעור השומה, ואל לנישום להליך נגד
- 2 פקיד השומה שאין לו את היכולת לקבוע ממצאים מדויקים, כשמצב זה נובע ממחדליו
- 3 (ע"א 352/86 פקיד שומה פתח תקוה נ' אורן, פ"ד מד(2) 554; ע"א 8082/09 שקלים נ' פקיד
- 4 שומה ירושלים 3, 27.11.11, פורסם בנבו).
- 5 עם זאת, פקיד השומה חייב בעריכת שומה סבירה. סבירותן של ההנחות שבהן השתמש
- 6 פקיד השומה עומדת לביקורת שיפוטית, כאשר נטל השכנוע באשר לאי סבירותן של
- 7 ההנחות מוטל על הנישום שספריו נפסלו (ע"א 5324/05 שחאדה נ' פקיד שומה עכו, 9.8.09,
- 8 פורסם בנבו).
- 9
- 10 23. בענייננו המערער כלל לא ניהל ספרים ביחס לעיסוקו במתן הלוואות וביחס לעיסוקו כסוכן
- 11 הימורים, ובאשר לעיסוקו בניכיון שיקים הוא דיווח על עיסוקו זה החל מחודש מרץ 2009
- 12 בלבד.
- 13 על פי כתב האישום, המערער לא דיווח על הכנסות מהלוואות בהיקף של מאות אלפי
- 14 שקלים, לא דיווח על מחזורים מניכיון שיקים בהיקף של מליוני שקלים ולא דיווח על היקף
- 15 של כ-11 מיליון ₪ מעיסוקו כסוכן הימורים.
- 16 משכך, קשה היה לתת אמון בגירסאותיו ובהסבריו, גם אם אלה היו ניתנים. קל וחומר
- 17 כאשר המערער נמנע בכל שלבי בירור השומות מלספק הסברים, פרטים ואסמכתאות
- 18 מתאימות.
- 19 ארליך העיד (עמ' 22 לפרו'):
- 20 "פניתי למערער מספר פעמים ביקשתי התייחסותו האקטיבית לרשימת
- 21 החייבים ושיבצע בה תיקונים, למיטב זכרוני לא קיבלתי תיקונים.
- 22 הוגשו לו בקשות להגשת הצהרת הון כדי לבדוק אם יש לו סכומים
- 23 כאלה, לא הוגשה הצהרת הון ברגע הוצאת השומה. בהעדר נתונים מה
- 24 עלי לעשות?"
- 25
- 26 ובהמשך (עמ' 25 לפרו'):
- 27 "ש. ראית בממצאי החקירות שלקובי דיבה יש שיקים שהוא עצמו
- 28 פדה אצל נש"מ כדי לתת הלוואות. זה נספר פעמיים, בא עם
- 29 עשרה מליון שקל בשיקים שלו, הפקיד ונתן על זה הלוואות,
- 30 שהוא בונה על זה שמתוך הסכומים שהוא יקבל
- 31 ת. במהלך התישאול שלי מול המערער שאלתי אותו שאלות בסגנון
- 32 זה, היה חוסר שיתוף פעולה.
- 33 ש. הראה איפה הוא לא שיתף פעולה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 12-04-1220 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 12-11-40357 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 ת. אראה לך את הפרוטוקול של התישואול. הוא היה צריך להביא
2 לי נתונים הוא לא הביא."
- 3
4 24. כאמור, ארליך הגיע עד לבית הסוהר כדי לפגוש שם את המערער ולקבל ממנו הסברים,
5 וזאת נוסף לדיונים שנערכו עם מייצגו דאז, עו"ד שעבזי (סעיף 8 לתצהיר ארליך) ואפילו עם
6 אביו של המערער (עמ' 25 לפרו').
7 תרשומת הדיון בבית הסוהר צורפה לתצהירו (נספח 6).
8 המערער נשאל בהקשר להימורים (עמ' 3 לתרשומת): "מה לגבי ההכנסות שלך?", והשיב:
9 "אין לי תיעוד של הרווחים וההפסדים שלי אישית".
10 המערער הבטיח להכין "רשימה חדשה ומתוקנת" של ההלוואות שנתן וההכנסות שהפיק
11 מהן (עמ' 5). לא הוגשה כל רשימה.
12 בסוף אותו דיון מסכם ארליך (עמ' 7):
13 "1 – אני מעביר רשימת לווים לאבא (אלי) ואתה תעביר רשימה מתוקנת...
14 3 – קובי (המערער) יעביר את המחזור והקבלות של הצ'קים הפרטיים ויתרת המחזור
15 בצ'נג'ים יהיה בסיס להכנ' מניכיון צ'קים".
16 המערער חתם על הסיכום.
17 בניגוד למוסכם, המערער לא העביר את הרשימות, שהוסכם עליהן.
18 בבית המשפט העיד ארליך (עמ' 26): "המערער אכן שיתף פעולה במהלך התשאול אך
19 לא הציג שום אסמכתא שמאמתת את דבריו...".
20
- 21 25. גם המפקח האחר, קלצ'קין, העיד באופן דומה (עמ' 29-30):
22 "...לא היה לי שום מידע כמה מהשיקים שהגיעו לידי חזרו. הוא לא ניהל
23 ספרים, לא הגיע לדיונים, בדיונים שהגיע לא הציג אסמכתאות. חלק
24 מהשיקים הוא גלגל הלאה ואני לא יודע כמה".
25 משנשאל, האם בדק שכל החובות של הלווים נגבו, השיב (עמ' 32):
26 "אם הנישום היה מנהל ספרים בצורה תקינה היה לי יכולת לבדוק. כשהנישום
27 לא מנהל איך אני יכול לבדוק? תביא אסמכתאות".
28 כשנשאל ביחס לטווח הריבית שנקבע על ידו, השיב (עמ' 32):
29 "לגבי ניכיון השיקים, לקביעת אחוז הריבית, כן, לא היה לי נתיב ביקורת, לא
30 היה ספרים, לא יכולתי לבדוק טווח".
31
- 32 26. למפקחים קלצ'קין וארליך לא היתה גם יכולת ממשית להגיע לכל הלווים הנזכרים
33 ברשימות, מהטעם הפשוט, שרבים מהם צוינו לפי קודים, שיכלו להיות ידועים רק למערער,
34 למשל (מתוך הרשימה שבנספח 3): "בורביה", "גילי מכוונת", "דויד מאבטח", "חיים הגל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 השמח", "צדוק מונית" ועוד, או בשמות לא מלאים (מתוך אותה רשימה): "דאוקי",
- 2 "דורון", "ישראל" "מנחס", "נעים" ועוד.
- 3
- 4 27. המערער נימק את אי יכולתו לספק נתונים ומסמכים בשל שהותו בבית הסוהר. בישיבת
- 5 קדם המשפט הראשונה שנערכה בפני ביום 10.12.12 המערער עוד היה אסיר, לא היה מיוצג,
- 6 ודחיתי את הדיון במספר חודשים כדי לאפשר לו לדאוג לייצוג (עמ' 2 לפרו'). בישיבה הבאה,
- 7 מיום 30.6.13, המערער כבר היה משוחרר. ישיבת ההוכחות נערכה ביום 11.11.14, אך כל
- 8 השהות הזו לא נוצלה על ידי המערער כדי לספק את הפרטים הנדרשים ואת המסמכים
- 9 המתאימים. כך נשאל וכך השיב בחקירתו (עמ' 6-7):
- 10 "ש. אתה טוען לסכומים אחרים. איפה התחשיבים? הצגת לנו תחשיב אחר
- 11 ת. אני פה, אסביר לבית משפט.
- 12 ש. למה בשני התצהירים אין תחשיב מטעמך. אתה לא מציג גירסא. הפנה
- 13 בתצהירים שלך כמה הרווחת מהלוואות
- 14 ת. כל ההלוואות גם אם היו הלוואות הכל דרך שיקים, ויכול להיות שגם
- 15 אם לא הבאת לי שיק נתתי לך הלוואה, אבל בשביל לתת לך הלוואה
- 16 פרעתי שיק שלי.
- 17 ש. הפנה בתצהירים שלך לסכומים שהרווחת לשיטתך. כמה כסף הרווחת
- 18 על ההלוואות?
- 19 ת. הפסדתי. בואי נביא את העדים, תשאלו את מי שאת רוצה, אם הוא
- 20 שקרן, אם הוא אמיתי. תבחרי שם מכל האנשים, תשאלו כמה הוא חייב
- 21 לקובי, תשאלו אם הוא שילם את הכסף.
- 22 ש. למה אתה לא הבאת את החייבים לבית משפט להוכיח את הטענה שלך?
- 23 ת. אין יותר הגיוני מלהביא את העדים?
- 24 ש. אתה יודע שהנטל בתיק זה הוא עליך
- 25 ת. הבנתי. אני לא כל כך ייחסתי חשיבות, יותר ייחסתי חשיבות למשפחה
- 26 שלי לילד לאשתי שעכשיו היא גרושתי, לבית שהיה ואין, לאוטו שהיה
- 27 ואין, לחפש עבודה, אסיר משוחרר לא יקחו. בגדול היה לי בית המדינה
- 28 לקחה, היה אוטו המדינה לקחה, יש קנס בבית משפט שאני צריך לשלם.
- 29 הראש שלי היה טרוד. אני גר אצל ההורים, אשתי והילד אצל חמותי.
- 30 השתחררתי לפני כשנה.
- 31 ש. לפני ארבעה חודשים נפגשנו עם המייצג שלך דיברנו על הפרשי הון
- 32 וביקשנו הסברים. למה לא הצגת הסברים?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

1. אני יכול להגיד לך בעל פה. הוא הראה לי את הפרשי ההון האלה.
2. להסביר עכשיו? אני אסביר עכשיו. ראיתי את הפרשי ההון.
3. ש. אמרת שהיית בכלא, כששאלתי אם אתה יודע שהנטל עליך. השתחררת
4. לפני שנה וחצי, לפני ארבעה חודשים כאשר היית בחוץ ביקשנו
5. הסברים. למה לא נתת הסברים?
6. ת. אסביר, עו"ד בינתיים לא קיבל כסף, יכול להיות שהוא התקשר, יכול
7. להיות שהוא התעסק עם תיק שלי מי שמשלם לו יותר. הסברתי לו
8. בשתי דקות. אני רוצה להסביר עכשיו. את רשמת דירה ברחוב איילון,
9. מאיפה לי דירה ברחוב איילון? המדינה לקחה אותה לפני חמש שנים."
10.
11. המערער גם לא ידע "להחליט" האם הרוויח מעסקיו, אם לאו (עמ' 9):
12. ש. גיא ארליך אומר שלא נתת לו הסברים?
13. ת. תביאי את הפרוטוקול ותראי כמה שעות ישבנו, וכמה דיווחתי, לא
14. שתקתי לשניה. כל שאלה עניתי. אמרתי לגיא כל הזמן אני אשלם, אבל
15. את מה שאני חייב לא מה שרשום.
16. ש. כמה אתה חייב?
17. ת. אני לא הרווחתי. אני לא חייב. אין לי גם כסף מאיפה לשלם."
18.
28. משכך, אין למערער להלין אלא על עצמו על כך שהשומות נערכו לפי מיטב שפיטתם ונסיונם
19. המקצועי של המפקחים, בהתבסס על הנתונים שהצליחו ללקט מהרשימות שנתפסו,
20. מהתחקירים שנערכו ומהעובדות שהמערער הודה בהן בכתב האישום.
21. המפקחים קלצ'קין וארליך פירטו היטב בתצהיריהם את הנתונים, עליהם התבססו, ואת
22. אופן חישוב הריביות, סיכום ההכנסות וכל הפרטים הנדרשים לשם קביעת הרווחים וצירפּו
23. את המסמכים ואת העדויות, ששימשו בסיס לקביעותיהם.
24. גם בעדותם בבית המשפט הם שבו ופרטו את אופן עריכת השומה וחקירתם לא נסתרה
25. במאומה.
26.
27.
29. המערער מלין גם על כך שהמשיב לא ראה את עצמו כבול לנתונים שבכתב האישום בלבד,
28. כך למשל ביחס לעמלה שנתרה בידיו מעסק ניכיון השיקים: בעוד בכתב האישום (סעיף 6)
29. עולה שהעמלה שנתרה בידיו, לאחר הניכיון החוזר אצל בעלי הצ'יינג'ים האחרים, עמדה על
30. 1.5%, הרי שהעמלה שנתרה בידיו בהתאם לשומות עמדה על 3.5% - 3.
31. אולם, כפי שנקבע בפסק דין שקלים הנ"ל, המשיב אינו כבול לממצאים שבפסק הדין
32. הפלילי (פיסקה 6):
33.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 12-04-1220 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 12-11-40357 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 "ביחס לטענה כי קיים פער בין הממצאים שבדין הפלילי לבין השומה
- 2 שנערכה למערער במסגרת ההליך האזרחי, ניתן להשיב בשניים. ראשית,
- 3 הסכומים שהוכחו במשפט הפלילי, אינם מחייבים בהליך השומה הנערך על
- 4 ידי פקיד השומה. נטלי הראיה וההוכחה שונים בשני סוגי ההליכים. כידוע,
- 5 בהליך הפלילי יש להוכיח את האמור בכתב האישום, לרבות הסכומים אותם
- 6 העלים הנאשם, מעבר לכל ספק סביר. שונים הם פני הדברים בהליך מהסוג
- 7 הנידון לפנינו. לאחר שנפסלו ספריו של המערער השומה נערכה על פי מיטב
- 8 שפיטתו של פקיד השומה. כפי שהובהר לעיל, לא נדרש ממנו להוכיח את
- 9 הסכומים באופן מדויק. המשוכה הגבוהה שעומדת לפני התביעה בהליך
- 10 הפלילי מונמכת בהליך האזרחי. אין בכך חוסר עקביות אלא הכרה בתכליות
- 11 השונות של ההליך הפלילי בעבירות מס לעומת ההליך האזרחי בערעור שומה
- 12 בגדרו העלים הנישום הכנסה. שנית, נסיבות תיק דנא. כפי שפורט לעיל,
- 13 בפועל השומה שנערכה מבוססת ומפורטת היטב בחומר הראיות והיא
- 14 רציונאלית ולא שרירותית. מהמקובץ עולה כי הפער שנשען שקיים בין הנפסק
- 15 במשפט הפלילי לבין השומה שערך פקיד השומה, אינו פער שלא ניתן לגישור,
- 16 או מהווה סתירה, אלא נגזר הוא מחומר הראיות הקיים בתיק."
- 17
- 18 גם בענינו החישובים שנעשו על ידי המפקחים נגזרו מהעדויות של הלוויים ומהרשימות
- 19 שנתפסו, והם היו מדויקים יותר מהחישובים שנעשו בכתב האישום, מה גם שלצורך
- 20 ההרשעה לא נדרש היה לקבוע את האחוז המדויק, כפי שהדבר נדרש לצורך קביעת
- 21 השומות.
- 22
- 23 30. הדברים האמורים נכונים הם גם ביחס לסירובו של המשיב להכיר בהוצאות שביקש
- 24 המערער לנכות, שעה שהמערער לא סיפק אסמכתאות על כך.
- 25 לעניין הנטל הנדרש מהנישום לשם הוכחת התרת הוצאות בניכוי, ראו: עמ"ה (מחוזי י-ם)
- 26 18/09 תכשיטי ג'י.בי. בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים (30.5.12, פורסם בבנו) (פיסקה 37):
- 27 "נטל ההוכחה לענין התרת הוצאות בניכוי מוטל על הנישום ובמסגרת זו על
- 28 הנישום להציג ראיות ממשיות ותיעוד מתאים לביסוס טענותיו בענין
- 29 ההוצאות שהוציא. על הנישום להוכיח לא רק את קיומן של ההוצאות, אלא
- 30 גם למי שולמו התשלומים שהוא מבקש להכיר בהם. במקרה זה, המערערים
- 31 לא הביאו אסמכתא כלשהי שיש בה ללמד לאן הועברו הכספים ואף לא
- 32 הוכיחו מהו סכום ההשקעה המדויק..."
- 33 יצוין, כי ביחס לעסק היחיד שהוצהר על ידו (בחלק מהתקופה), עסק הצ'ינג', העיד המערער
- 34 (עמ' 8), כי לא העסיק עובדים, אלא נעזר בחבר שהיה "הולך ובא, לא במשכורת".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1
2 31. הדברים נכונים בוודאי גם ביחס לסירובו של המשיב להכיר בחובות אבודים, שעה שגם לכך
3 לא סיפק המערער נתונים ואסמכתאות כלשהם.
4 בהקשר לכך נקבע ב-ע"פ 5529/12 אהרון אוהב ציון ואח' נ' מדינת ישראל (9.11.14), פורסם
5 בנבו, פסקאות 18-19):
6 "לעניין חובות מסופקים יש להוכיח כי מכלול הנסיבות תומך במסקנה שאין
7 עוד תקווה לגבות את החוב, וכי הפעולות המשפטיות הכרוכות בגביית החוב
8 עולות על הסכום שייגבה. אם כן, ארוכה היא הדרך וגבוהה המשוכה שהיה
9 על המערערים לעבור על-מנת לנכות את חובותיהם האבודים לכאורה. אלא
10 שהמערערים כלל לא ניסו להוכיח את האמור, וטענו לו בעלמא. אמנם אין
11 להטיל חובה על הנישום לנקוט הליכים משפטיים של הוצאה לפועל או פירוק
12 כדי להוכיח כי החוב הינו חוב אבוד אך עם זאת, אין להסתפק בהצהרה
13 גרידא.
14
- 15 כך או כך, ניכוי חובות אבודים מותנה, ככלל, בניהול ספרים ופנקסי
16 חשבוניות תקינים. [סעיף 33 לפקודת מס הכנסה](#) קובע כך:
- 17 "(א) פקיד השומה רשאי לסרב להתיר ניכוי הוצאות
18 על פי חשבוניות שהגיש נישום שלא ניהל פנקסים
19 קבילים ולשום את ההוצאות לפי מיטב שפיטתו.
20
21
- 22 לפיכך, המערערים, אשר נמנעו מלנהל ספרים, אינם רשאים לנכות את
23 ההפסדים שנגרמו להם בגין שיקים שתמורתם לא נתקבלה וזאת, אף לו היו
24 מוכיחים כי הם אכן מהווים "חובות אבודים" [ראו: נמדר, 303-304]. הדברים
25 גם מתיישבים עם הגיונה של ההלכה הנושנה לפיה לא יוכל פלוני להשמע
26 בטענה כי בקשר עם ערוץ הכנסה שלם לגביו לא ניהל ספרים, כבענייננו, היו
27 לו גם הוצאות שיצאו לשם השגת ההכנסה וכי יש לנכותן".
28
- 29 32. למרות זאת, אני סבור, שיש להתערב בשומות שנקבעו, לטובת המערער, בשלושה דברים.
30 הראשון קשור בהפרשי הריביות שנקבעו ביחס למתן ההלוואות בין השומות שנערכו על ידי
31 קלצ'קין: ריבית חודשית בשיעור 7% לשנת 2007 וריבית חודשית בשיעור 10% או ריבית
32 שבועית של 5% לשנת 2008 (סעיפים 12-13 לתצהירו), ובין השומות שנערכו על ידי ארליך:
33 ריבית חודשית בשיעור 4.05% לשנים 2009 ו-2010 (סעיף 12 לתצהירו).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 גם ארליך (עמ' 17 לפרו') וגם קלצ'קין (עמ' 20 לפרו') העידו כי ערכו את השומות באופן
2 עצמאי, בלי להיעזר זה בזה. בכך כשלעצמו אינני מוצא פגם, והדבר אולי אפילו רצוי.
3 יחד עם זאת, מהסבריו של ארליך (סעיף 12 לתצהירו ועמ' 21 לפרו'), עולה שלצורך חישוביו
4 הוא התחשב בטענתו של המערער, במהלך הדיונים שנערכו עמו, כי חלק מהתשלומים
5 המפורטים ברשימות נעשו על חשבון קרן ההלוואות ולא על חשבון הריבית. לאחר ש"נטרל"
6 אותם החזרים, פחת שיעור הריבית משיעור ממוצע של 7% חודשית לשיעור ממוצע של
7 4.05%.
- 8 מאחר שאין כל בסיס להניח שהמערער נהג באופן שונה בשנים שטופלו על ידי קלצ'קין
9 לעומת השנים שטופלו על ידי ארליך, ומאחר שקלצ'קין לא ערך חישוב דומה, המתחשב
10 בטענה שחלק מההחזרים נעשו על חשבון קרן ההלוואות ולא על חשבון הריבית, יהיה צודק
11 לקבוע את שיעור הריבית הממוצעת שגבה המערער בשנים שטופלו על ידי קלצ'קין לשיעור
12 שנקבע ביחס לשנים שטופלו על ידי ארליך, כך שכולל השיעור יהיה 4.05%.
- 13
- 14 33. הדבר השני, שאני סבור שיש להתערב בו לטובת המערער, הוא ייחוס מחצית ההכנסות
15 מההלוואות בשנים 2008, 2009 ו-2010 לשותפו כהן.
16 כאמור, מכתב האישום עולה, שהמערער וכהן פעלו יחדיו בעסק זה, החל "ממועד לא ידוע
17 במהלך שנת 2008" (סעיף 2 לכתב האישום).
18 כיוון שכך, ההנחה היא שהכנסות העסק התחלקו באופן שווה בין השניים בשנים הללו.
19 המפקחים ארליך וקלצ'קין לא ידעו להסביר מדוע ייחסו את מלוא ההכנסה למערער בלבד.
20 ארליך (עמ' 17):
- 21 "ש. לגבי אותו סעיף, כתוב שם שנאשמים 1 ו-2 ניכו, עשו, פעלו. הראה נייר
22 עבודה שערכת הפודה בכל המחזורים האלה, במה שייחסתם למערער כאן,
23 שיש הבדל בינו לבין הנאשם השני בכתב האישום
- 24 ת. הנתונים אותם קיבלתי מפש. חקירות כללו עסקאות בגין הנאשם שכאן
25 באולם ולא כללו נתונים לגבי נאשם 2, ולכן איני יודע להתייחס לשאלה
- 26 ש. הנתונים שהיה לך מול חקירות, הם אמרו רק הנאשם 1 או שניהם
27 ת. לפי מיטב זכרוני הנתונים התייחסו לנאשם 1
- 28 ש. ואלה הנתונים בתוך הצווים שהם רק לגבי הנאשם 1
29 ת. לא מבין את השאלה.
- 30 ש. הנתונים ששתלת בשומה, מחזורי פריסה, מחזורי הימורים, זה רק הנאשם 1?
31 ת. אני ערכתי שומה רק לעניינו של הנאשם. לא ערכתי שומות לאנשים
32 נוספים."
- 33
- 34 קלצ'קין (עמ' 29):

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 12-04-1220 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 12-11-40357 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 **ש." כתב האישום המתוקן מדבר על סיפור ומעשה בשני נאשמים. האם אתה יודע**
2 **מי זה הנאשם 2? הכרת אותו?**
3 ת. נאשם 2 זה אמיר כהן.
4 **ש." דיברת איתו פעם? אמרת נחלק**
5 ת. לפי המידע שהיה לי, כל החקירה שהגיעה אלי זה מהיחידה הארצית למאבק
6 בפשיעה. ידעתי שגם דיבה וגם אמיר כהן עסקו בהלוואות, ניכיון שיקים, לא
7 היה רשום בשום מקום רשום מה האחוזים שלהם בעסק, או שותפות.
8 **ש." ואז מפילים הכל על דיבה?**
9 ת. לפי הנתונים שהיו לי, אני ידעתי מה, בצווים שאני הוצאתי, הפעלתי את
10 שיקול הדעת לייחס הכנסות לנישום.
11
12 **ש." ביהמש- מכיוון שיש כאן שני נאשמים, למה לא ייחסת חלק מהרווחים לכהן**
13 **ולא למערער כאן**
14 ת. לא היה לי כל מידע מה האחוזים של כל אחד, יכולתי לייחס מאה אחוז
15 לדיבה ואפס לכהן, וההפך. אולי היו עוד שותפים שאני לא מכיר."
16
17 אמת, שהמערער לא פירט גם בהקשר זה כיצד חולקו הרווחים בינו ובין שותפו, אך בהעדר
18 כל נתון סותר, לא היתה למשיב כל סיבה להניח שהרווחים לא חולקו ביניהם באופן שווה,
19 ובוודאי שלא היתה כל הצדקה לייחס את כל הרווחים למערער בלבד.
20 יודגש, כי דבר זה נכון לשנים 2008-2010, אך לא לשנת 2007.
21
22 34. אמנם, על פי כתב האישום, השותפות בין המערער ובין כהן היתה גם בעסק ניכיון השיקים
23 (הצ'ינג'), אולם, מאחר שהמערער בחר לרשום את העסק על שמו בלבד, הרי שעל פי הילכת
24 **בנלי – ע"א 732/15 פקיד שומה נ' בנלי (21.3.16, פורסם בנבו), הוא מנוע מלטעון**
25 **שהכנסות אינן שלו בלבד.**
26 לפיכך אינני קובע קביעה דומה ביחס להכנסות מניכיון השיקים.
27
28 35. וכן לא מצאתי לנכון להתערב גם בהפרש שבשיעורי העמלה שנקבעו לענין ניכיון השיקים
29 בשומות שטופלו על ידי קלצ'קין: 5% (סעיף 23 לתצהירו) ובין אלה שטופלו על ידי ארליך:
30 5.5% (סעיף 18 לתצהירו), משום שמדובר בהפרש קטן, שיכול להיות אפשרי, מה גם שאצל
31 קלצ'קין הוספו גם דמי שירות בסך 10 ₪ עבור כל שיק שנכסה, מה שאין כך אצל ארליך.
32
33 36. הדבר השלישי שסברתי שיש להתערב בו הם רווחיו של המערער מהימורים אישיים
34 (להבדיל מהכנסותיו כסוכן הימורים), כאשר אלה הוספו להכנסתו החייבת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1 צודק המערער בטענתו, כי על פי המפתח שקבע המשיב, לפיו יחס הזכויות מול ההפסדים
- 2 בהימורים הוא: 20% - 80%, אזי ודאי שלמערער היו בתקופה זו הפסדים אישיים בשיעור
- 3 שעלה על אותם רווחים.
- 4 לפיכך, ראוי לבטל תוספת זו.
- 5

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

- 1
- 2 37. ארליך ציין בתצהירו (סעיפים 30-32), כי קבע שהמערער מפעיל מוסד כספי כמשמעו בסעיף
- 3 4(ב) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975. המערער טוען, כי המשיב לא היה מוסמך לעשות
- 4 זאת.
- 5 אינני מוצא צורך לדון בשאלה זו, שהרי ארליך התיר את מס הרווח שהוטל בשל הכרה זו
- 6 כהוצאה באותה שנת מס (סעיף 33), כך שהדבר לא השפיע באופן ממשי על השומה הסופית
- 7 שנקבעה.
- 8
- 9 38. כאמור לעיל, בשומות שנקבעו למערער הוספו תוספות הכנסה בשווי הפרשי הון בלתי
- 10 מוסברים. המשיב חזר בו מטענה זו. כך במפורש מתצהירו של קלצ'קין (סעיף 27), וכך
- 11 במשתמע מתצהירו של ארליך שלא הזכיר טענה זו. המשיב לא הזכיר ולא חזר על טענה זו
- 12 גם בסיכומיו. יוער, כי מלכתחילה לא נהג המשיב כשורה כאשר הוסיף תוספות אלה על
- 13 הכנסתו של המערער במקום להציגן כאפשרות חילופית להוכחת תוספת הכנסה. מכל
- 14 מקום, משכך המצב עתה, יש להפחית תוספות אלה מהשומות שנקבעו.
- 15
- 16 סיכום ותוצאה
- 17 39. בהתאם לכל האמור לעיל, אני קובע כדלקמן:
- 18 הערער נדחה ברובו ומתקבל בחלקו, כך שהשומות שנקבעו יישארו בתוקפן, בשינויים
- 19 האמורים בסעיפים 32, 33 ו-36 לעיל, וכדלקמן:
- 20
- 21 א. שיעור הריבית בגין ההכנסות של המערער מהלוואות בשנים 2007 ו-2008 יעמוד על
- 22 4.05%, במקום שיעור הריבית שנקבע לאותן שנים;
- 23
- 24 ב. ההכנסות שיוחסו למערער מעסק ההלוואות לשנים 2008 (לאחר התיקון האמור
- 25 בסעיף א'), 2009 ו-2010 יופחתו במחצית;
- 26
- 27 ג. תוספת ההכנסה בשנת 2010 בגין רווחים מהימורים אישיים – תבוטל.
- 28
- 29 ד. תוספות ההכנסה שנקבעו בשל הפרשי ההון הבלתי מוסברים תבוטלנה.
- 30
- 31 40. השומות לשנים הנדונות בערעורים הללו יתוקנו בהתאם לאמור בסעיף 39.
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

19 דצמבר 2016

ע"מ 1220-04-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל
ע"מ 40357-11-12 דיבה נ' רשות המיסים בישראל

1
2 41. בהתחשב בתוצאה האמורה, אני מחליט כי על המערער לשלם למשיב הוצאות בסך
3 25,000 ₪.

4
5
6 ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ז, 19 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.
7

יונה אטדגי, שופט

8
9
10
11
12
13
14